

ด่วนที่สุด

เลขที่ ม.ร.ป. ๐๒๖ /๒๕๕๖

สำนักงาน กสทช.

ได้รับเอกสารไว้แล้ว เลขที่รับ..... ๖๖ ๖๔๗

...../ ๒๕ เม.ย. ๒๕๕๖

โทร. 0 2271 0151 ถึง 60 ต่อ..... ๘๒๒

มูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ

๓๐๙/๑ หมู่ ๑ ตำบลบ้านตาต

อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

๒๕ เมษายน ๒๕๕๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์คัดสำเนาหนังสือที่หลวงปู่บุญมี ปริบูรณ์ และพระอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก ลงนาม (ขอเป็นครั้งที่ ๓) และขอให้ กสทช. ยุติการสร้างกรรมกับเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมฯ ไม่ให้ได้รับใบอนุญาต ซึ่งเท่ากับทำร้ายทั้ง “รอยมือรอยเท้า” และ “รอยธรรม” ขององค์หลวงตาพระมหาบัวฯ ให้สูญสลายไป

เจริญพร ประธานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
อ้างถึง หนังสือกสทช. ที่ สทช. ๔๐๐๙/๑๐๑๑๒ และ ๑๐๑๑๓ ลว. ๒ เม.ย. ๒๕๕๖ ส่งทางไปรษณีย์ EMS ที่ไปรษณีย์สามเสน เมื่อวันที่ ๑๙ เม.ย. ๒๕๕๖ เรื่อง ขอคัดสำเนาหนังสือ

ตามที่มูลนิธิเสียงธรรมฯ โดยพระธรรมวิสุทธิมงคล (หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน) ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภทบริการชุมชนแก่เครือข่ายวิทยุเสียงธรรมทั่วประเทศ ซึ่งองค์หลวงตาฯ ได้แสดงเจตนารมณ์ไว้อย่างชัดเจนโดยได้แจ้งความประสงค์เมื่อวันที่ ๑๑ ส.ค.๒๕๕๒ เป็นผู้ประกอบการภาคประชาชนในระดับชาติ มีลักษณะทางเทคนิคเป็นไปตามประกาศ กทช. ข้อ ๓.๓.๔ สถานีวิทยุกระจายเสียงชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะ ซึ่ง กทช. ก็ยอมรับ จึงได้มีมติรับรองเจตนารมณ์ขององค์หลวงตาดังกล่าวด้วยการให้ “สิทธิทดลองออกอากาศ” แก่เครือข่ายวิทยุของมูลนิธิเสียงธรรมฯ และยังมีมติกำหนดแนวทางการออกใบอนุญาตประกอบกิจการบริการชุมชนแก่มูลนิธิเสียงธรรมฯ เพื่อรองรับ “ชุมชน” ที่มีความหมายแบบกว้างซึ่งไม่ถูกจำกัดด้วยพื้นที่แต่เป็นไปตามความสนใจร่วมกัน หรือในเชิงประเด็น หรือเป็นชุมชนที่มีลักษณะเฉพาะนั่นเอง

มติ กทช. ในครั้งนั้นเหมาะสมเป็นธรรมอย่างยิ่งเพราะคำนึงถึงความสำคัญของพระพุทธศาสนา อันเป็นรากฐานของความเป็นไทย เป็นหนึ่งในสถาบันหลักที่แยกไม่ออกจากสถาบันชาติและสถาบันพระมหากษัตริย์ ดังปรากฏข้อความในมติดังกล่าวว่า “**เรื่องศาสนาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และเกี่ยวข้องกับ ความมั่นคงของประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง และเกิดความรอบคอบมากที่สุด**” จึงมีมติให้คณะกรรมการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ

๑) ศึกษาวิเคราะห์ความเป็นไปได้ และความเหมาะสมทางเทคนิคของวิทยุชุมชนเชิงประเด็น

๒) ให้จัดประชุมรับฟังความคิดเห็นในวงกว้าง

๓) ให้จัดการศึกษาวิจัย (Study/Research Paper) รูปแบบ และแนวทางการบริหารจัดการ และการกำกับดูแลวิทยุชุมชนที่เหมาะสม

ต่อมาปลายปี ๒๕๕๓ กทช. ชุดใหม่ซึ่งต่อมาเป็นรักษาการ กสทช. ก็ได้มีมติยอมรับและได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องจากมติ กทช. ชุดเดิม จนแล้วเสร็จในทุกข้อสรุปได้ดังนี้

(๑) จัดให้มีการจัดประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เรื่อง “วิทยุชุมชนเชิงประเด็น” เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิทยุชุมชนเชิงประเด็นจนได้ข้อสรุปที่ชัดเจน เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ ณ หอประชุมชั้น ๑ สำนักงาน กทช.

(๒) จัดให้มีการสัมมนารับฟังความคิดเห็นสาธารณะจากทุกภาคส่วนในวงกว้างทั้ง ๔ ภาคที่กรุงเทพมหานคร ขอนแก่น เชียงใหม่ และ ภูเก็ต เรื่อง “อนาคตของวิทยุกระจายเสียงเชิงประเด็นในประเทศไทย” โดย สำนักงาน กสทช. และ ม.เทคโนโลยีสุรนารี มีรายงานการสัมมนาเมื่อมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

(๓) จัดให้ทำการศึกษาจนสำเร็จใน “โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการอนุญาตประกอบกิจการกระจายเสียงที่มุ่งเน้นในเชิงประเด็น ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑” ดำเนินการโดยสำนักงาน กสทช. และคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ซึ่งผลสรุปของการจัดประชุม การสัมมนา รวมถึงการศึกษาวิจัยที่ กสทช. ได้จัดทำโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อกำหนดแนวทางการออกใบอนุญาตแก่มูลนิธิเสียงธรรมฯ โดยเฉพาะนั้น ในทุกหัวข้อได้ชี้ชัดเป็นที่ประจักษ์ว่า มูลนิธิเสียงธรรมฯ มีความพร้อมและมีคุณสมบัติครบถ้วนทั้งทางกฎหมายและโดยบริบทของชุมชน สมควรได้รับ “ใบอนุญาตประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงประเภทบริการชุมชน”

แต่ปรากฏว่า กสทช.ชุดปัจจุบันนอกจากจะไม่นำมติ กทช. และมติ กสทช. ซึ่งมีผลการศึกษาและผ่านการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะอย่างสมบูรณ์แล้วมาพิจารณาออกใบอนุญาตแก่มูลนิธิเสียงธรรมฯ แล้ว ยังเลือกปฏิบัติด้วยการโอ้อุ้มผู้ประกอบการรายเดิมให้ขยายกำลังส่งและใช้เสาสูงอย่างไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่บีบบังคับเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมทั่วประเทศให้ต้องลดกำลังส่งและความสูงของเสา โดยไม่คำนึงถึงความสำคัญจำเป็นของพระพุทธศาสนาแม้แต่น้อยทั้ง ๆ ที่คลื่นธรรมะแทบจะหาฟังมิได้ในหน้าปัทม์วิทยุและเมื่อเทียบกับความเสื่อมถอยทางศีลธรรมของคนในชาติซึ่งก่อให้เกิดปัญหาสังคมที่มีอัตราสูงมากยิ่งขึ้นทุกวันด้วยแล้วยังเป็นที่ประจักษ์ว่าคำสั่งและดุลพินิจของ กสทช. เป็นตัวการสำคัญแห่งการบ่อนทำลายชาติและคนในชาติอย่างไม่มีวันให้อภัยได้

คำกล่าวของ กสทช. มีเพียงว่า ปัจจุบันมีสถานีวิทยุมากเกินไป ทั้ง ๆ ที่ประชาชนและมูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้ชี้แจงหลายครั้งแล้วว่า วิทยุเพื่อประโยชน์สาธารณะที่ไม่แสวงกำไรในทางธุรกิจอย่างแท้จริงนั้นมีจำนวนน้อยมากไม่ถึง ๔๐๐ สถานีทั่วประเทศ ในขณะที่เป็นวิทยุเพื่อการบันเทิงทางธุรกิจมากถึง ๗,๐๐๐ สถานี ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของ กสทช. จะต้องลดจำนวนลงเพื่อให้สัดส่วนของวิทยุแต่ละประเภทมีสัดส่วนที่เหมาะสมตามกฎหมาย นั่นคือ วิทยุภาคประชาชนที่ไม่โฆษณาสามารถมีสัดส่วนได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ จึงไม่มีความจำเป็นต้องนำไปแข่งขันหรือจัดเข้ากลุ่มเดียวกับวิทยุธุรกิจ ความไม่เป็นธรรมและการกระทำที่ผิดกฎหมายของ กสทช. ดังกล่าว ทำให้ประชาชนจำนวนมากไม่ยอมรับ โดยในเวลาไม่ถึง ๑๐ วัน ประชาชนได้นำรายชื่อพร้อมเลขบัตรประชาชนจำนวน ๑๕๑,๗๖๗ รายชื่อคัดค้าน กสทช. และแม้ประชาชนจะพยายามเข้าชี้แจงเหตุผลความจำเป็นที่มูลนิธิเสียงธรรมฯ สมควรได้ใบอนุญาตมิใช่เพียงการทดลอง โดยสมควรได้รับสิทธิอย่างเสมอภาคกับผู้ประกอบการรายเดิมซึ่งเกือบทั้งหมดเป็นวิทยุเพื่อธุรกิจบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นแสดงเหตุผลด้วยลายลักษณ์อักษรหรือ

ด้วยวาจา ไม่ว่าจะเจรจาแบบส่วนตัว กลุ่มเล็ก หรือกลุ่มใหญ่ก็พากเพียรกระทำอย่างต่อเนื่องจริงจังและสุภาพตลอดมา

แม้กระนั้น กสทช. ก็ยังต้องรื้อ ไม่พึงเหตุผล ไม่เคารพกฎหมาย ผ่าฝืนประชาคมติที่แสดงเจตนาคัดค้านในช่วงเวลาที่กฎหมายกำหนดให้ กสทช. ต้องรับฟัง โดยเร่งรัดให้ออกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และเริ่มหลงอำนาจเข้าตรวจค้นสถานีวิทยุในเครือข่ายฯ ประหนึ่งจงใจบ่อนทำลายศาสนาโดยเลือกเอาวันประสูติของสมเด็จพระสังฆราชเป็นวันกระทำการตรวจจับวิทยุคลื่นเสียงธรรม จนเป็นเหตุให้ประชาชนนอกรนทนมไม่ไหวในพฤติกรรมต่าง ๆ ที่สั่งสมแต่ความชั่วร้ายจนต่างส่งรายชื่อจำนวนมากถึง ๕๗,๘๘๗ รายชื่อ เข้ายื่นต่อประธานวุฒิสภาเพื่อถอนถอน กสทช. ผลกระทบยังลุกลามไปถึงสังฆมณฑล คณะสงฆ์ซึ่งเป็นพระกรรมฐานจากทั่วประเทศก็ได้ส่งตัวแทนในทุกภูมิภาคกว่า ๒,๐๐๐ รูป เพื่อร่วมประชุมพิจารณา “กิจจาธิกรณ” มีมติให้ลงนิคหกรรมคว่ำบาตรผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน กสทช. ด้วยญัตติทุติยกรรมวาจา เนื่องจากขาดความเคารพยำเกรงต่อพระธรรมวินัย ลิดรอนพื้นที่กระจายเสียงเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาให้คับแคบลงกว่า ๙๐% ในขณะที่ปกป้องพื้นที่กระจายเสียงธุรกิจการบันเทิงอย่างเต็มที่ การทำสังฆกรรมดังกล่าวคณะสงฆ์มีเมตตาหวังเตือนสติ ไม่ให้หลงผิดลุแก่อำนาจ มิฉะนั้นจะสร้างกรรมที่หนักยิ่งไปกว่า แต่ถึงกระนั้น กสทช. ก็ยังไม่ลดละ ยังพยายามยุยงสงฆ์อีกกลุ่มหนึ่งที่ประกอบกรวิทยุให้มีความเห็นขัดแย้งซึ่งกันและกันอันเป็นการทำให้เกิด “สังฆราชสี” และจะเป็น “สังฆเภท” ทำสงฆ์ให้แตกจากกันที่สุดในที่สุด หากเป็นเช่นนี้ก็เท่ากับได้กระทำ “อนันตริยกรรม” ซึ่งเป็นกรรมที่หนักที่สุดในพระพุทธศาสนา ซึ่งพระพุทธเจ้าทรงเตือนไว้ว่า หากพอมีสติอยู่บ้าง จงอย่ากระทำโดยเด็ดขาด

เมื่อ กสทช. ตัดสินใจเลือกที่จะฝ่าฝืนพระสงฆ์และประชาชนจำนวนมากด้วยการออกประกาศหลักเกณฑ์การอนุญาตทดลองประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. ๒๕๕๕ (ประกาศพิพาท) มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๕ ซึ่งมูลนิธิสื่อธรรมฯ ก็ยังให้เกียรติ ไม่ใช้กฎหมายนี้ โดยได้ยื่นคำขอใบอนุญาตต่อ กสทช. เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ ตามแนวทางที่องค์กรหลวงตาเคยเมตตาพาดำเนินไว้ แทนที่ กสทช. จะปฏิบัติเช่นเดียวกับ กทช. และรักษาการ กสทช. ทั้ง ๓ ชุด ในอดีต กลับเลือกใช้แนวทางที่แข็งกร้าวรุนแรงโดยการปฏิเสธและสั่งคืนคำขอเป็นครั้งที่หนึ่ง อ้างว่า ถึงแม้ข้อมูลและเอกสารหลักฐานต่างๆ จะครบถ้วนแต่ในเมื่อไม่ได้กรอกตามแบบฟอร์มตามที่กำหนดไว้ จึงต้องคืนคำขอ เมื่อการกระทำของ กสทช. รุนแรงถึงขั้นนี้ มูลนิธิสื่อธรรมฯ และประชาชนผู้ฟังที่จะถูกกระทบกระเทือนโดยตรงจึงไม่มีทางเลือกเป็นอย่างอื่น จำเป็นต้องขอพึ่งอำนาจของศาลปกครองเพื่อรักษาความเป็นธรรมและพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นหัวใจของชาติไม่ให้ถูกย่ำยีจาก กสทช. ชุดเทวดา ทุกรูปก็ตาม ต่อมาเมื่อมูลนิธิสื่อธรรมฯ ได้ทราบว่า ศาลปกครองกลางได้ให้คำแนะนำแก่วิทยุสงฆทานธรรมฯ ให้ยื่นคำขอได้ ซึ่งเป็นคนละส่วนกันกับประกาศพิพาท การไม่ยอมรับประกาศพิพาทนั้นก็ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ มูลนิธิสื่อธรรมฯ จึงได้ยื่นคำขอใบอนุญาตเป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๕-๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ โดยใช้แบบฟอร์มตามที่ กสทช. แนะนำ แต่มูลนิธิสื่อธรรมฯ ก็ยังขอสงวนสิทธิไม่ยอมรับเงื่อนไขของประกาศพิพาท ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติเช่นเดียวกับที่องค์กรหลวงตาเมตตาพาปฏิบัติมา

การปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. ณ จุดนี้ยิ่งหนักช้ำร้ายกว่าเดิม เนื่องจากแม้มูลนิธิสื่อธรรมฯ จะได้ยื่นแบบคำขออนุญาตทดลองเป็นครั้งที่ ๒ ตามคำแนะนำของ กสทช. แล้ว แต่ กสทช. ก็ยังกลั่นแกล้งอีกเป็นครั้งที่ ๒ โดยการปฏิเสธและคืนคำขออีกครั้งหนึ่ง และยังไม่ยอมให้ตารางตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารอีกด้วยถ้าทางมูลนิธียฯ ไม่ยอมรับคำขอคืนกลับไปเสียก่อน การไม่ให้ตารางตรวจสอบดังกล่าวย่อมจะทำให้มูลนิธียฯ ไม่อาจทราบได้เลยว่า เอกสารใดที่ กสทช. ตรวจพบว่าไม่ครบถ้วนสมบูรณ์บ้าง ซึ่งจะทำให้มูลนิธียฯ ไม่สามารถส่ง

เอกสารได้กำหนดเวลาและยอมจะเสียหายร้ายแรงในที่สุด กสทช.อ้างเหตุผลที่ไม่มีเหตุผลเช่นกันว่า ในการคืนคำขอครั้งนี้ก็เนื่องจากมูลนิธิเสียงธรรมฯ อยู่ที่จังหวัดอุดรธานี จึงไม่ได้ตั้งอยู่ในพื้นที่ให้บริการ(ที่กระจายเสียงอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ) นอกจากนี้ กสทช. ยังให้คำแนะนำที่ขัดต่อกฎหมายร้ายแรง เท่ากับเป็นการยุยงให้สถานีวิทยุลูกข่ายแต่ละแห่งปล้นทรัพย์สินของวัดป่าบ้านตาดและปล้นสิทธิของมูลนิธิเสียงธรรมฯ ซึ่งทั้งทรัพย์สินและสิทธิดังกล่าวล้วนเป็น “ทรัพย์สินมรดกขององค์หลวงตา” เป็น “รอยมือรอยเท้า” ที่องค์ท่านยอมรับไว้ตั้งแต่ยังทรงธาตุขันธ์อยู่ และยังเป็น “รอยธรรม” ขององค์หลวงตาและพระกรรมฐานที่เปล่งเสียงธรรมเทศนาโปรดโปรยสรรพสัตว์ทั้งหลายทั่วสามแดนโลกธาตุที่เห็นคุณค่าของพระธรรมในพระพุทธศาสนา คำยุยงของ กสทช. จึงผิดทั้งทางธรรมและทางกฎหมายอย่างร้ายแรง ประหนึ่งว่า จะใช้อำนาจเข้ากระทำการเป็นมหาโจรปล้นพระพุทธรูปศาสนาด้วยประกาศพิพาทที่ยังไม่แล้ว ยังยุยงให้สถานีลูกข่ายเสียงธรรมกระทำการเป็นมหาโจรปล้นทรัพย์สินมรดกขององค์หลวงตาอีกด้วย

สำหรับความผิดทางกฎหมายนั้นก็เนื่องจากการที่ กสทช. แนะนำให้สถานีลูกข่ายเป็นผู้ยื่นคำขอเสียเอง ทั้ง ๆ ที่ กสทช. ก็รู้ดีกว่าผู้เป็นเจ้าของก็คือมูลนิธิเสียงธรรมฯ มิใช่สถานีลูกข่ายแห่งนั้นๆ เพราะได้นำมายกถวายเป็นสมบัติขององค์หลวงตามาหลายปีแล้ว และ กสทช. ก็รู้ดีอีกด้วยว่ากฎหมายบัญญัติให้สิทธิดังกล่าวเป็นสิทธิเฉพาะตัวโอนแก่กันไม่ได้ ด้วยเหตุนี้ มูลนิธิเสียงธรรมฯ จึงปฏิเสธคำแนะนำของ กสทช. ดังกล่าวเพราะเท่ากับยุยงให้เขาทำผิดกฎหมายอย่างร้ายแรง มูลนิธิเสียงธรรมฯ จึงตัดสินใจทำหนังสืออุทธรณ์คำสั่งคืนคำขอต่อ กสทช. อีกเป็นครั้งที่ ๒ โดยมูลนิธิฯ ได้ยื่นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายต่อ กสทช. ว่า เครือข่ายวิทยุเสียงธรรมแต่ละแห่ง ประชาชนพากันก่อตั้งและถวายแด่องค์หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน ถือเป็นสมบัติของสงฆ์ภายใต้การดูแลของมูลนิธิเสียงธรรมฯ โดยองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ไม่ว่าจะเป็น กทช. หรือ กสทช. ที่ผ่านมารับจดทะเบียนและให้สิทธิออกอากาศของเครือข่ายแก่มูลนิธิเสียงธรรมฯ ตลอดระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา นอกจากนั้น มูลนิธิเสียงธรรมฯ ยังได้สอบถามถึงที่มาของเหตุผลคำกล่าวอ้างในการคืนคำขอเช่นนี้ว่ามาจากผู้ใดเป็นบอร์ดยกหรือเจ้าหน้าที่ จึงกล้าฝ่าฝืนและทำผิดกฎหมายเช่นนี้ได้ ซึ่งแม้ กสทช. จะไม่ได้ตอบคำถามดังกล่าว แต่ก็น่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ยอมให้ตารางตรวจความถูกต้องของเอกสารที่ทำให้เสียเวลาและเกือบจะทำให้เสียโอกาสในการยื่นคำขอให้ทันกำหนดเวลา เนื่องจากทำให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ต้องเสียเวลาจากการยื้อยุดจุดกระชากของ กสทช. ไปเป็นวันๆ และก็ยังปรากฏความผิดปกติที่ทำให้มูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้รับความเสียหายค่อนข้างจะร้ายแรงอีกด้วยคือ เอกสารที่ยื่นเอาไว้ได้สูญหายไปเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม มูลนิธิเสียงธรรมฯ ไม่ประสงค์จะหยิบเอาเรื่องเหล่านี้มาเป็นปัญหาอุปสรรค ไขแนวทางแห่งขันติและวิริยะธรรมเป็นทางแก้โดยติดต่อและเดินทางไปเสาะหาเอกสารใหม่มาแทนที่สูญหายไปอย่างเร่งด่วน ทำให้มูลนิธิฯ สามารถส่งเอกสารได้ครบถ้วนและทันส่งตามกำหนดเวลาในวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เมื่อดำเนินการมาถึงจุดนี้มูลนิธิเสียงธรรมฯ น่าจะได้รับสิ่งดีๆ และขั้นตอนการยื่นเอกสารน่าจะราบรื่นดีงาม การกลับตรงกันข้ามซ้ำร้ายกว่าเดิม กล่าวคือ ช่วงปลายวันศุกร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขณะที่คณะทำงานของมูลนิธิและคณะศิษย์องค์หลวงตาฯ กำลังช่วยกันตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของเอกสารของมูลนิธิที่มีอยู่จำนวนมากที่เตรียมไว้ในสำนักงาน กสทช. เพื่อเตรียมจะยื่นส่งมอบให้เจ้าหน้าที่ในวันจันทร์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ นั้น ทาง กสทช. ได้ติดต่อไปยังศิษย์องค์หลวงตาถึง ๒ ท่าน คนหนึ่งเป็นชายอยู่กรุงเทพฯ อีกคนหนึ่งเป็นหญิงอยู่อุดรธานี ให้เข้าไปพบพระผู้ใหญ่ ๒ ท่าน โดยขอให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของ กสทช. ซึ่งได้ติดต่อทางโทรศัพท์โดยตรงกับ พ.อ.น.ท. สุกลรัตน์ ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน กสทช. ซึ่งให้คำรับรองว่า หากหลวงปู่บุญมีฯ ลงนามในหนังสือขอเปลี่ยนแปลงการยื่นคำขอจากประเภท “บริการชุมชน” เป็นประเภท “บริการสาธารณะ” แล้ว กสทช. จะช่วยเหลือให้ได้มาตรฐานทางเทคนิคที่สูง มีเครือข่ายได้กว้างขวาง

และจะยอมทำเช่นนี้เฉพาะพระผู้ใหญ่ ๒ ท่านนี้เท่านั้น ถ้าเป็นผู้อื่นจะไม่ยอมทำให้ และในเมื่อเป็นคำพูดรับรองจากประธาน กสท. ปฏิบัติหน้าที่แทนประธาน กสทช. ด้วยแล้วก็ยอมทำให้ผู้อยู่ในเหตุการณ์ทุกคนเชื่อมั่นว่าเป็นแนวทางที่ถูกต้องเชื่อถือได้ พระผู้ใหญ่ทั้งสองท่านจึงยอมลงนามตามคำแนะนำที่ กสทช. พยายามแอบติดต่อมาทางคณะศิษย์แล้วใช้วิธีจู่โจมไม่ให้คณะทำงานได้ล่วงรู้ทั้งๆ ที่กำลังทำงานอยู่ ณ สำนักงาน กสทช. ก็ยังแอบเข้าหาช่องทางซึ่งเป็นที่ประจักษ์ว่าเป็นช่องทางที่มีลักษณะผิดปกติและไม่เหมาะสมขาดความเคารพต่อพระผู้ใหญ่เป็นอย่างยิ่ง ประการสำคัญ การเปลี่ยนแปลงประเภทของใบอนุญาตตามคำแนะนำของ กสทช. เป็นสิ่งที่สวนทางกับเจตนารมณ์ขององค์หลวงตาซึ่งได้เซ็นตั้งชื่อลงนามไว้แล้วตั้งแต่ต้นและยังลงนามตอกย้ำคำยืนยันในเรื่องดังกล่าวในเวลาต่อมาอีกหลายวาระ คำแนะนำของ กสทช. จึงขัดต่อธรรมขององค์หลวงตา ส่วนในทางโลกก็ส่งผลกระทบร้ายแรงทำให้คำฟ้องที่ได้แสดงต่อศาลปกครองมีความคลาดเคลื่อนออกไปไม่สามารถใช้เอกสารหลักฐานต่างๆ มารับรองหรือสนับสนุนคำฟ้องได้อีกต่อไป เพราะเป็นการเปลี่ยนแปลงเจตนารมณ์ เปลี่ยนแปลงหลักการและเหตุผล ซึ่งย่อมมีผลให้ศาลปกครองทั่วประเทศปฏิเสธไม่สามารถรับคำฟ้องได้ในที่สุด คำแนะนำและพฤติกรรมของพ.อ.นที ศุกลรัตน์ ทั้งในอดีตและปัจจุบันจึงไม่มีสิ่งใดพิสูจน์ได้เลยว่ามีความปรารถนาดีต่อเครือข่ายวิทญ์เสียงธรรมฯ

เหตุการณ์ที่ศิษย์ฆราวาสทั้ง ๒ คน เดินทางเข้ามาขอรับรองพระผู้ใหญ่ให้ลงนามหนังสือที่พ.อ.นที ศุกลรัตน์ แนะนำเป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้าซึ่งท่านเองก็ไม่อยากทำร้ายน้ำใจศิษย์ทั้ง ๒ ที่อุตส่าห์เดินทางไกลมาถึงวัด พระผู้ใหญ่มจึงยอมลงนามตามนี้ไปก่อน ต่อเมื่อทั้ง ๒ คนกลับไปแล้ว พระผู้ใหญ่อก็รีบด่วนให้พระลูกวัดโทรศัพท์หาหรือคณะทำงานในทันที ซึ่งในวันเดียวกันนั้นเอง พระผู้ใหญ่อท่านรีบสั่งการให้พระลูกวัดโทรศัพท์ไปแจ้งระดับฆราวาสทั้ง ๒ คนให้ระดับหนังสือที่ลงนามดังกล่าวไม่อนุญาตให้ส่ง กสทช. โดยเด็ดขาด เพื่อมิให้มีผลใดๆ ทางกฎหมาย พระลูกวัดติดต่อได้เฉพาะศิษย์ฝ่ายหญิงเท่านั้นซึ่งรับปากว่าจะแจ้งฝ่ายชายให้ระดับ จากนั้นเพื่อความไม่ประมาท คณะทำงานก็ได้ส่งหนังสือระดับอย่างเป็นทางการผ่านทาง electronics mail โดยขอความอนุเคราะห์คุณปริตยา ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ใน กสทช. ท่านหนึ่งที่คุ้นเคยกับคนวัด โดยขอรบกวนให้แจ้งหนังสือระดับดังกล่าวต่อ พ.อ.นที ศุกลรัตน์ และคุณมณีนีรัตน์ กำจรกิจการ ในทันที คุณปริตยา ก็ให้ความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีโดยจัดส่งต่อให้ในทันที ทั้งนี้ทราบโดยคุณปริตยา ได้แจ้งข้อความที่ส่งถึงผู้รับแล้วมาให้ทางคณะทำงานได้ทราบด้วย หนังสือฉบับดังกล่าวเป็นหนังสือที่หลวงปู่บุญมี ปริบุญโณ ประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้สั่งการให้พระมณฑจิตต์เกษมซึ่งได้รับมอบอำนาจจากประธานมูลนิธิฯ ให้ทำหนังสือด่วนที่สุดในนามมูลนิธิฯ ให้ระดับหนังสือที่ศิษย์ฆราวาสทั้ง ๒ อาจจะ दौरानต่อคำสั่งของสงฆ์โดยการถือไปส่งถึง กสทช. จริงๆ หลวงปู่บุญมี จึงเซ็นตั้งลงนามรับรองอีกชั้นหนึ่งตอนท้ายหนังสือฉบับดังกล่าวอีกด้วย จากนั้นจึงนำไปสแกนส่งผ่านไปทางคุณปริตยา แล้วส่งให้คณะทำงานยื่นหนังสือต่อ กสทช. ตามระเบียบงานสารบรรณอย่างรีบด่วนในเช้าวันจันทร์อีกชั้นหนึ่ง ความยากลำบากที่ต้องกระทำถึงเพียงนี้ก็เพราะเห็นได้ชัดจนแล้วว่า กสทช. ไม่จริงใจใช้วิธีแอบเข้าตีท้ายครัว จึงจำเป็นต้องทำเอกสารแบบรัดกุมและยังมีหนังสือมอบอำนาจสำคัญเข้าไปอีก เพื่อเป็นประจักษ์พยานยืนยันอย่างหนักแน่นว่า หลวงปู่ในนามประธานมูลนิธิฯ เป็นผู้ขอระดับหนังสือฉบับตีท้ายครัวอย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม แม้เจ้าหน้าที่ กสทช. คือ คุณมณีนีรัตน์ กำจรกิจการ จะได้รับหนังสือจากมูลนิธิฯ ทาง electronics mail จากคุณปริตยา ตั้งแต่คืนวันเสาร์ที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้ว และทราบอย่างชัดเจนแล้วว่า ประธานมูลนิธิเสียงธรรมฯ ได้ขอให้ระดับหนังสือที่ลงนามตามคำแนะนำของ พ.อ.นที ศุกลรัตน์ แต่ก็ปรากฏความ दौरानของศิษย์ฆราวาสทั้ง ๒ คน และปรากฏความ दौरानของ กสทช. ที่ไม่นำคำสั่งระดับของหลวงปู่บุญมีมาอ้างอิง มีหน้าซ้ำยังพยายามจะทำหนังสือที่มีเพียงลายเซ็นของพระผู้ใหญ่ ๒ ท่าน ซึ่งมีใช้กระทำการในนามประธานมูลนิธิฯ นอกจากนี้ยังไม่มีแม้แต่สำเนาบัตรประชาชนและไม่มีสำเนาทะเบียนบ้านอีกด้วย ความ

ไม่สมบูรณ์ของเอกสารหลักฐานดังกล่าว ซึ่งโดยปกติ กสทช. จะไม่ยอมรับและไม่พิจารณา แต่ในกรณีนี้กลับยอมรับและพยายามจะนำไปอ้างอิง ตรงกันข้ามกับหนังสือที่ขอระงับที่มีเอกสารหลักฐานต่างๆ ครบถ้วนสมบูรณ์ มีแม้กระทั่งหนังสือมอบอำนาจและสำเนาบัตรประจำตัวและทะเบียนบ้านกลับพยายามจะปฏิเสธไม่ยอมรับ ที่กล่าวเช่นนี้เนื่องจากในช่วงเย็นของวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ขณะที่คณะทำงานของมูลนิธิเสียงธรรมฯ กำลังจะส่งมอบเอกสารทั้งหมดตามที่ กสทช. ต้องการอยู่ในขณะนั้นแล้ว แต่คุณณิรัตน์ยังพยายามจะอ้างถึงหนังสือฉบับสุดท้ายครัดดังกล่าวซึ่งทราบดีว่าถูกระงับไปแล้วแต่กลับทำที่เป็นไม่รู้ เพื่อจะทำให้มูลนิธิฯ จำยอมและต้องเปลี่ยนคำขอจาก “บริการชุมชน” เป็น “บริการสาธารณะ” ให้ได้ ซึ่งจะสร้างความเสียหายร้ายแรงแก่มูลนิธิฯ อย่างมากดังที่ได้เรียนข้างต้นแล้ว คณะทำงานของมูลนิธิฯ จึงต้องใช้ความพยายามอย่างมากในการโต้แย้งด้วยเอกสารและข้อเท็จจริงต่างๆ เพื่อระงับหนังสือที่คุณณิรัตน์นำมากล่าวอ้างทั้งที่ไม่มีที่น่าเชื่อถือใดๆ เลย ต่างจากเอกสารหลักฐานของคณะทำงานอย่างมากคุณณิรัตน์กลับจะไม่ยอมรับ พฤติการณ์ครั้งนี้เริ่มเป็นที่ประจักษ์แล้วว่าการทำงานของ กสทช. มีอคติอย่างรุนแรง ใช้อารมณ์ในการทำงานมากกว่าเหตุผล ซึ่งคณะทำงานต่างรู้สึกผิดหวังและเสียใจมากเนื่องจากคุณณิรัตน์เคยมีน้ำใจและติดต่อกันตลอดมา ในที่สุดเจ้าหน้าที่ของ กสทช. จึงยอมรับโดยถือว่าได้ยื่นเอกสารครบถ้วนสมบูรณ์แล้วตามที่ กสทช. ต้องการในวันนั้น

อย่างไรก็ตาม หนังสือฉบับสุดท้ายครัดดังกล่าวได้สร้างความวิตกกังวลแก่คณะศิษยานุศิษย์ทั่วประเทศที่ทราบเรื่องว่ามีเนื้อหาอย่างไร เพราะเหตุใด กสทช. ต้องพยายามลอบบีศิษย์ทั้ง ๒ คน และแอบเข้าหาพระผู้ใหญ่โดยไม่ยอมแจ้งให้คณะทำงานและกรรมการมูลนิธิได้ทราบมาก่อนแม้แต่รายเดียว ทำไมองค์กรที่น่าเชื่อถือทำหน้าที่ที่พระมหากษัตริย์โปรดเกล้าแต่งตั้ง ถึงต้องกระทำการที่ไม่เหมาะสมทั้งทางโลกทางธรรมเช่นนั้น และด้วยเหตุที่ยังคงมีการอ้างถึงหนังสือฉบับที่ขอให้ระงับไปนั้นอยู่ตลอดเวลา โดยพระผู้ใหญ่ทั้ง ๒ ท่านก็ไม่มีโอกาสแม้แต่จะได้เก็บสำเนาหนังสือไว้ ศิษย์ชายและหญิงซึ่งต้องรับคำสั่งนำส่ง กสทช. ก็ยังไม่มีสำเนา ไม่มีแม้แต่เลขรับหนังสืออีกด้วยซึ่งเป็นเรื่องที่ผิดปกติอย่างมากเช่นนี้ จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่มูลนิธิฯ ตัดสินใจทำหนังสือขอคัดสำเนาหนังสือฉบับสุดท้ายครัดดังกล่าว และไม่ว่าจะส่งตัวแทนซึ่งเป็นนายตำรวจระดับพันตำรวจโทและเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากมูลนิธิฯ อุตส่าห์เสียสละเวลาหน้าที่การงานเดินทางถึงสำนักงาน กสทช. เพื่อขอคัดสำเนาด้วยตนเองเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ก็แล้ว คุณณิรัตน์ กำจรกิจการ ก็ยังไม่ยอมอนุญาตให้คัดสำเนา โดยอ้างเหตุผลที่ไม่มีน้ำหนักเพียงพอว่าต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารขอพิจารณาภายใน ๓๐ วัน

เวลาล่วงเลยไปเกือบจะครบ ๒ เดือน กสทช. ก็ยังคงเยียบเฉย ดังนั้น ในวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๖ มูลนิธิเสียงธรรมฯ จึงได้ทำหนังสืออีกครั้งขอทราบผลการพิจารณาซึ่งเกินกว่า ๓๐ วัน จวนจะครบ ๖๐ วันแล้ว โดยขอให้จัดส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวมายังมูลนิธิเสียงธรรมฯ การตอบรับของ กสทช. ก็เป็นไปตามความคาดหมายของคณะทำงานที่มีพฤติกรรมที่ตอกย้ำความไม่น่าเชื่อถืออีกเช่นเคย กล่าวคือ กสทช. แทนที่จะตอบหนังสือดังกล่าวหรือส่งสำเนาเอกสารตามที่ร้องขอ กสทช. กลับส่งหนังสือทางไปรษณีย์ EMS ที่ไปรษณีย์สามเสนเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๖ โดยทำหนังสือมาสอบถามพระผู้ใหญ่ทั้งสองได้แก่ หลวงปู่บุญมี ปริบูรณ์ และพระอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก ว่ามีความประสงค์จะคัดค้านการที่มูลนิธิเสียงธรรมฯ มาขอคัดสำเนาหนังสือที่ออกในนามหลวงปู่บุญมี ปริบูรณ์ และพระอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก หรือไม่ การกระทำเช่นนี้จึงเป็นความผิดปกติอีกหนึ่งเรื่องเพราะหาก กสทช. เป็นเพียงเด็กเล็ก ๆ ที่กำลังเล่นขายข้าวขายแกงกับเพื่อนๆ ก็คงเป็นเรื่องที่ประชาชนยอมรับแม้จะขบขันในความไม่รู้ประสีประสา แต่ในความเป็นจริง กสทช. เป็นองค์กรของรัฐใช้ภาษีประชาชนมีหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับดูแลกิจการวิทยุ โทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นกิจการที่มีมูลค่ารวมสูงมากนับล้านล้านบาท นอกจากนี้แต่ละท่านก็ได้รับเงินเดือน

คำตอบแทนประจำตำแหน่งในระดับสูงมากใกล้เคียงนายกรัฐมนตรี แต่แล้วเหตุใดการทำงานและการตัดสินใจต่าง ๆ เป็นประจักษ์แก่การเล่นขยของเช่นนี้ นอกจากนี้ หลวงปู่บุญมี ปริบุญโณ ก็มีคำสั่งทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษร ทั้งโดยให้กรรมการมูลนิธิ ผู้ได้รับมอบอำนาจเต็มเป็นผู้แจ้งระดับ แม้กระนั้นเพื่อความไม่ประมาท หลวงปู่บุญมีฯ ยังอุตสาหะได้เขียนหนังสือตามมา โดยส่งทางอีเมลไปก่อนหน้าอีกด้วย ทั้งนี้ก็เพื่อยืนยันหลายกรรมหลายวาระให้เกิดความชัดเจนต่อ กสทช. จนมากพอแล้วว่า ประสงค์ให้ระดับหนังสือฉบับนั้น แต่แล้วทำไม กสทช. จึงพยายามจะไม่รับหนังสือฉบับนั้น และเมื่อมูลนิธิ เห็นความผิดสังเกตก็รีบทำหนังสือขอคัดสำเนาหนังสือมาแล้ว ๒ ฉบับรวมฉบับนี้ด้วยก็เป็นฉบับที่ ๓ กสทช. ก็กลับตั้งแง่ดื้อรั้นไร้เหตุผลอยู่เป็นเวลานาน

กล่าวโดยสรุปถึงพฤติกรรมของ กสทช. ชุดปัจจุบันมีความขัดแย้งกับมติของ กทช. และรักษาการ กสทช. ในอดีตอย่างสิ้นเชิง โดยการปฏิบัติหน้าที่ในอดีตเห็นคุณค่าและความสำคัญของพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริงควรแก่การยกย่องสรรเสริญเพราะเห็นว่า “เรื่องศาสนาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน และเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องดำเนินการด้วยความระมัดระวัง และเกิดความรอบคอบมากที่สุด” ในขณะที่ กสทช. ชุดปัจจุบันกลับมองเห็นตรงกันข้าม ดังปรากฏคำให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ว่า “การดูแลเนื้อหาทางการเมืองเป็นเรื่องละเอียดอ่อน จำนวนของผู้ประกอบการวิทยุชุมชน นับจากที่ได้มาลงทะเบียนขอใบอนุญาตทดลองประกอบกิจการกับ กสทช. ไว้กว่า 6,000 สถานี และที่ยังไม่ได้มาลงทะเบียนอีกกว่า 1,000 สถานี การจะใช้กฎหมายไปบังคับทันทีคงทำไม่ได้ เพราะอาจเสี่ยงต่อการเคลื่อนไหวของมวลชนเข้ากดดัน”

ประจักษ์พยานยืนยันว่า กสทช. ชุดปัจจุบันหาญกล้าทำลายศาสนาโดยใช้มาตรการที่รุนแรงโหดเหี้ยมอำมหิตต่อสถานีวิทยุธรรมะซึ่งไม่โฆษณาแสวงหากำไรแต่อย่างใด กสทช. ได้แจ้งความเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เข้าจับกุมหลวงพ่อสอน กตปุญญ์ วัดสังฆทาน ทำให้ท่านต้องกลายเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญาอย่างไม่สมควรเป็นอย่างยิ่ง กสทช. ไม่คำนึงถึงประโยชน์สาธารณะที่ท่านมีน้ำใจสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนในที่ต่างๆ อยู่เสมอๆ จนกระทั่งบัดนี้ กสทช. ก็ยังทำผิดหนักหน่วงรัดรี้งเข้าเรื่อย ๆ ล่าสุดพยายามจะออกประกาศอีกหนึ่งฉบับหวังให้มีผลมารับรองประกาศพิพาททั้งที่รู้ดีว่ายังอยู่ในกระบวนการของศาลจึงดูไม่สมควรอย่างยิ่ง

ดังนั้น เพื่อมิให้หนังสือที่หลวงปู่บุญมี ปริบุญโณ และพระอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก ได้ลงนามไว้แล้วถูก กสทช. นำไปอ้างอิงตามที่ตนจะได้ประโยชน์แต่กลับปิดบังอำพรางแบบมีเล่ห์เหลี่ยมในสิ่งที่ตนจะเสียประโยชน์ มูลนิธิ จะไม่ยอมให้กระทำเช่นนี้อีกต่อไปได้ หลวงปู่บุญมี ปริบุญโณ ทั้งในฐานะส่วนตัวและในฐานะประธานมูลนิธิ จึงมีบัญชาให้อาตมาแจ้งแก่ กสทช. เป็นครั้งที่ ๓ ว่า ให้เร่งด่วนคัดสำเนาหนังสือดังกล่าวมอบมูลนิธิ โดยเร็วที่สุด และขอให้ กสทช. ยุติการกีดกันเครือข่ายวิทยุเสียงธรรมฯ เพราะเป็นการทำร้าย “รอยมีรอยเท้า” และทำร้าย “รอยธรรม” ขององค์หลวงตาให้สูญสลายไป เป็นกรรมที่หนักมากในทางพระพุทธศาสนา

จึงเจริญพราหมเพื่อโปรดดำเนินการด้วย

ขอเจริญพราหมพร้อมหนังสือนี้

(พระมนตน์จิตต์เกษม ฐัมมชโร)

กรรมการมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชน

ทำการแทนประธานมูลนิธิเสียงธรรมเพื่อประชาชนฯ